

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 10/2016
19.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.Д., због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Д., адвоката Ј.Т., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду Кпп ПОЗ 41/15 од 13.11.2015. године и Вишег суда у Београду Кпп ПОЗ 41/15 – Кв 3708/15 од 24.11.2015. године, у седници већа одржаној 19.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Д., адвоката Ј.Т., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду Кпп ПОЗ 41/15 од 13.11.2015. године и Вишег суда у Београду Кпп ПОЗ 41/15 – Кв 3708/15 од 24.11.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Кпп ПОЗ 41/15 од 13.11.2015. године према окривљеном В.Д., на основу члана 211. став 1. тачка 2) ЗКП, продужен је притвор за још 30 дана, који му је одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп ПОЗ 41/15 од 16.10.2015. године и који му се рачуна од 14.10.2015. године када је лишен слободе и може по овом решењу трајати најдуже до 13.12.2015. године.

Решењем Вишег суда у Београду Кпп ПОЗ 41/15 – Кв 3708/15 од 24.11.2015. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног В.Д. изјављене против решења судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп ПОЗ 41/15 од 13.11.2015. године којим решењем је према окривљеном В.Д. продужен притвор.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног В.Д., адвокат Ј.Т., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења и према окривљеном В.Д. укине притвор и омогући му да се брани са слободе или му притвор замени другом мером прописаном у члану 188. ЗКП, а уколико у међувремену према окривљеном буде укинут притвор предлаже

да Врховни касациони суд утврди повреде закона из члана 210. ст. 1. и 2, 211. став 1. тачка 2), 438. став 2. тачка 2) и 462. став 3. ЗКП.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним решењима повређен чл. 210. став 1. и 211. став 1. тачка 2) ЗКП. јер у истима нису наведене особите околности за продужење притвора према окривљеном будући да сама потреба испитивања сведока није довољна околност да би притвор био продужен, него је потребно навести које су то особите околности из којих произилази опасност да ће конкретни окривљени утицати на конкретне сведоке.

Бранилац у захтеву указује и то да у конкретном кривичном поступку, приликом достављања решења странкама, као и приликом достављања жалбе на првостепено решење, суд није поступао са нарочитом хитношћу, на који начин је по оцени браниоца дошло до повреде члана 210. став 2. ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву истиче да побијано другостепено решење садржи разлоге који су нејасни, због чега се његова законитост и правилност не може са сигурношћу испитати, односно сматра да је исто донето уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Бранилац сматра и да је побијаним решењима повређен и члан 462. став 3. ЗКП, јер првобитно када је решење о одређивању притвора према окривљеном било укинута, судија за претходни поступак је била дужна да у свом новом решењу расправи сва спорна питања на која је указано, а што она у конкретном случају није учинила.

Бранилац истиче и то да суд приликом продужења притвора према окривљеном није узео у обзир следеће околности: врло тешко здравствено стање окривљеног, да он има 60 година живота, да никада није имао контакт са полицијом и судом, да је породичан човек који живи на адреси свог пребивалишта, да је предао полицији сву документацију коју је поседовао, те да је код реализације банкарске трансакције улога банкарског службеника техничке природе и практично без значаја. Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног указује да је у побијаним решењима непотпуно утврђено чињенично стање.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде

закона из чл. 210. ст. 1. и 2, 211. став 1. тачка 2), 438. став 2. тачка 2) и члана 462. став 3. ЗКП, као ни због непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажном решењу, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.